

Ας κρατήσουν οι χοροί

Μουσική-στίχοι: Δ. Σαββόπουλος

1. Ας κρατήσουν οι χοροί, και θα βρούμε αλλιώςτικά
στέκια επαρχιώτικα – βρε.
Όσπου η σύναξις αυτή, σα χωριό αυτόνομο να ξεδιπλωθεί.

***Μέχρι τα ουράνια σώματα, με πομπούς και με κεραίες,
φτιάχνουν οι Έλληνες, κυκλώματα και ιστορία οι παρέες.***

Κάνει ο Γιώργος την αρχή, είμαστε δεν είμαστε
τίποτα δεν είμαστε – βρε.
Κι ο Γιαννάκης τραγουδεί, άμα είναι όλα άγραφα κάτι θα βγει.

***Και στης νύχτας το λαμπάδιασμα, να κι ο Άλκης ο μικρός μας,
για να σμίξει παλιές κι αναμμένες τροχιές με το ροκ του μέλλοντος μας.***

2. Ο ουρανός είναι φωτιές, ανεμομαζώματα
σπίθες και κυκλώματα – βρε.
Και παρέες λαμπερές, το καθρέφτισμα του στις ακρογιαλιές.

***Και είτε με τις αρχαιότητες, είτε με ορθοδοξία,
των Ελλήνων οι κοινότητες, φτιάχνουν άλλον γαλαξία.***

Να κι ο Μπάμπης που έχει πιει, κι η Λυδία ντρέπεται
που όλο εκείνη βλέπετε – βρε.
Κι ο Αχιλλέας με τη Ζωή, μπρός στην πολารόιντ κοιτούνε γελαστοί.

***Τότε η Έλενα η χορεύτρια, σκύβει στη μεριά του Τάσου,
και με μάτια κλειστά, τραγουδούν αγκαλιά, Εθνική Ελλάδος γεια σου.***

3. Τι να φταίει η Βουλή, τι να φτύν οι εκπρόσωποι
έρημοι κι απρόσωποι – βρε.
Αν πονά η κεφαλή, φταίει η απρόσωπη αγάπη πού 'χει βρει.

***Μα η δικιά μου έχει όνομα, έχει σώμα και Θρησκεία,
και παππού σε μέρη αυτόνομα, μέσα στην Τουρκοκρατία.***

Να μας έχει ο Θεός γερούς, πάντα ν' ανταμώνουμε
και να ξεφαντώνουμε – βρε,
με χορούς κυκλωτικούς, κι άλλο τόσο ελεύθερους, σαν ποταμούς.

***Και στης νύχτας το λαμπάδιασμα, να πυκνώνει ο δεσμός μας,
και να σμίγει παλιές, κι αναμμένες τροχιές, με το ροκ του μέλλοντος μας.***